

Homília, ktorá zaznela na Jubileu manželov v Kežmarku, 26.10. 2025

Drahí manželia, bratia a sestry v Kristovi,

dnes sa stretávame, aby sme ďakovali. Aby sme ďakovali Bohu za vaše manželstvá, za spoločné roky, ktoré sú popretkávané láskou, námahou, vierou a mnohými znakmi Božej vernosti. Slovo jubileum v Cirkvi neznamena len spomienku, ale čas milosti, kairos — chvíľu, keď Boh obnovuje srdce človeka. V Starom zákone bol jubilejný rok časom návratu, oslobodenia a odpustenia. Dnes je to pre vás, milí manželia, čas duchovného návratu – návratu k tomu prvému „áno“, ktoré ste si povedali pred oltárom. Manželstvo nie je ozdobou života, ale povolaním, ktoré človek prijíma ako misiu lásky. Nie je to len „rozhodnutie dvoch“, ale odpoveď na Božie volanie. Váš sľub nie je len zmluvou medzi vami – je to sviatosť, v ktorej sa zjavuje sám Boh. Dnes chcem sa pozrieť spolu s vami na sviatosť manželstva prostredníctvom slov manželského sľubu.

1. „že ti budem verným manželom/ vernou manželkou.“

Prvá veta manželského sľubu je ako kľúč ku všetkým ostatným: „Že ti budem verným manželom.“ Svätý Ján Pavol II. povedal: „Vernosť je tvar lásky. Bez vernosti sa láska rozplýva, bez vernosti sa mení na cit, ktorý neunesie skúšku času.“ Vernosť nie je zotrúvanie zo zvyku, ale zrelo rozhodnutá láska. Je to tiché, každodenné „áno“ vyslovované aj vtedy, keď je to ťažké. Vernosť medzi manželmi je základom vernosti v spoločnosti. V dobe, keď sa mnohé vzťahy rozpadajú pre nedostatok trpezlivosti, Cirkev cez vás hovorí svetu: vernosť je možná. Nie preto, že ste dokonalí, ale preto, že Boh je verný. Vernosť je dar aj úloha. Vyžaduje si modlitbu, komunikáciu, odpustenie a pokoru. A práve preto je taká krásna: lebo v nej sa človek učí milovať nie z rozmaru, ale z vernosti Bohu i človeku.

2. „že ťa nikdy neopustím, ani v šťastí, ani v nešťastí“

Tieto slová sa naplňajú v priebehu života. Keď ste ich vyslovili, netušili ste, čo všetko budú znamenať: dni radosti, ale aj skúšok; zdravie aj chorobu; chvíle úsmevu i ticha. Svätý Ján Pavol II. vo svojom Liste rodinám napísal: „Lásku bez kríža nenajdeš. Kríž bez ôasky neunesieš.“ Koľkokrát ste niesli kríž spolu – chorobu, stratu blízkych, neistotu, starosť o deti, vyčerpanie. A predsa ste neodšli. Možno ste mlčali, možno ste plakali, ale zostali ste. „Kríza nie je koniec,“ hovorí, „je to chvíľa, keď sa môžeme vrátiť k prameňu, k svojmu sľubu, a nechať, aby Boh znovu rozhýbal srdce.“ Vaša stálosť je teda apoštolátom. Keď svet hovorí: „Zmeň, odíď, hľadaj šťastie inde,“ vy hovoríte: „Zostaň, ver, miluj.“

3. „že ťa budem milovať a ctiť po všetky dni svojho života“

Tieto dve slová – milovať a ctiť – sú ako dve krídla jednej lásky. Milovať znamená dávať sa, ctiť znamená vidieť v druhom Boží obraz. Milovať a ctiť teda znamená denne znovu prijímať toho druhého ako dar, nie ako samozrejmosť. V čase, keď sa všetko hodnotí podľa výkonu a krásy, vy ste povolaní ukazovať, že pravá krása manželstva je v úcte – v pohľade, ktorý

zostáva nežný aj po rokoch. Úcta je teda základom pokoja – najprv v dome, potom v spoločnosti.

Drahí manželia, keď dnes stojíte pred Pánom, slová „po všetky dni svojho života“ majú inú váhu než v deň sobáša. Vtedy boli prísľubom; dnes sú svedectvom. V jubilejnom roku Cirkve pozýva každého z nás, aby obnovil svoj „áno“ Bohu – a vy ste tí, ktorí to robíte aj vo svojich rodinách. Vaše „áno“ sa dnes znovu mení na modlitbu: „Pane, ďakujeme Ti, že si nás spojil. Ďakujeme Ti, že si bol s nami v každom období života. Pomôž nám, aby sme si zostali darom – až do konca.“ A tu zaznieva krásne Božie zaslúbenie z Knihy proroka Ozeáša: „Zasnúbim si ťa naveky, zasnúbim si ťa v spravodlivosti a v milosrdenstve, zasnúbim si ťa vo vernosti a poznáš Pána.“ (Oz 2,21–22) Toto slovo, drahí manželia, je Božím prísľubom aj pre vás. Boh, ktorý vás kedysi spojil, vás neopustil. On je verný. A preto sa dnes môžete znovu postaviť pred neho s pokojom: nie ako tí, ktorí majú za sebou dokonalý príbeh, ale ako tí, ktorí verne kráčajú cestou milosti.

Drahí manželia, dnes Vám hovoríme: ďakujeme. Ďakujeme za vaše svedectvo, ktoré nie je hlučné, ale vytrvalé. Ďakujeme, že vernosť, trpezlivosť a úcta ešte stále majú tvár – vašu tvár. V dobe, keď sa mnohí boja záväzkov, vy ste znamením, že láska, ktorá trvá, je možná. Nech Pán požehná vaše „áno“, ktoré zaznelo pred rokmi a ktoré dnes znova zaznieva v srdci. A nech vaše rodiny zostanú miestom, kde Boh má svoj domov. Amen.